

Матица српска

**Ђорђе Натошевић
(1821-1887)**

**Одабране архивалије из Збирке
Рукописног одељења Матице српске**

„Вредна ће рука увек господарити, а лења довек робовати“

СВЕДОЧАНСТВО

Г. Корту Натановичу родивш
уо Св. Катина у А у с а р и и
—, кои е оубоже Ус. Кр. ауссарис власни поднес
предане описано изо поданства и положеи, оубоже
3. и точки вносаише уредоб оубо 2. Мая 1844 год.
№. к. 603.
об. 494. заклетву на поданство Србско, Мини.
стеру уцугарашини Дела изгасо Свдожанство
за се сит оубо 17. Августа 1868. год. и. о. оубо
дана нымме ислужене заклетве, амагра за при.
робное сажимала Србскоу

Л. №. 0580
20. Августа 1868. год.
у Београду.

Министеру Уцугарашини
Дела
Р. М. Милошевич

НЪГОВА СВЪТЛОСТЬ
ПРЕМИЛОСТИВЫЙ ГОСПОДАРЬ И КНЯЗЬ СРБСКІЙ
МИХАИЛЪ М. ОБРЕНОВИЧЪ Ш.

на предлог Министра просвещенія и цркв. дела
Благородно е поставити превишескии указомъ Воиме
оубо 23. иктубера месеца и године: референца по италаской саружи,
г. Корту Натановича, за члана италаске Комисии.

У Београду 28. = Септембра 1867. године

№. 3652.

Заступникъ Министра
просвещенія и цркв. дела
Министеру Францис,
Корту

РОМС: М 10.898

Сведочанства

Stwas nach Darwin.

Wie sich aus der Rübe der Vegetarianer entwickelt hat.

14. 2.
i. Gada.

POMC: M 10.898

Родна кућа у Сланкамену

Мамо!

Пошто сам теб изоста ово писмо писао, да га овде одржи: брљосам свакдано кудурати, нег вама досађивати. Ја сад ме ништа одржека, да морам. Одрге сам кудуи што што допадио, небуа' цимено кадати мого, што ми и још мене дило.

Ја сам се сатицавао и цетицао, како сам тог мого, да све потресе сам кмотнем; и нешто сам иштатао; ал ја обу прву тодичу, да ми је највише котега тредало, (и они штебаи које одгад више негу кудобави морати,) а да сам најмање заслу.

Ево колико сам потрошио морао: Ја још ово 9. месеца 81 ф. Ја послучу 18 ф. Ја оно ретира месец рече, пре нег што сам впадило дошо 80 ф. и преко; ја велелу досад више од 100 ф. Ја фучици досад 45 ф. Ја отреду димце 18 ф. Ја прате котица 8 преко 18 ф. Ја свеће и рејани више од 12 ф. — Ја шоджен кревет 40 ф. Ја морак 38 ф. Ја јортан и навлаке на јета, и навлаке на јасуке 32 ф. Ја отраву јасука преко 11 ф. Ја дубав канаде италне 40 ф. швајцарски 28 ф. Швајцарски 22 ф. Све маје сатонке 6 ф. Једна теба сатонке 8 ф. Крајерштотк 5 ф. Шучкалат 2 ф. Отредало 8 ф. Рам на кревет и Јаф за коте 7 ф. и рачове за коте преко 6 ф.

Ја димци котица 25 ф. Флам 25 ф. Двои димце ракшице 22 ф. прсачу 5 ф. Ја лејани котица 20 ф. Двои лејани ракшице 16 ф. Два лејани прсачу 10 ф. Ја два шешира 9 ф. Три пара димци шезам 18 ф. и два пара лејани 11 ф. Ја ките што сам докучивати морао, преко 50 ф. и једна лејанице ковине 12 ф. а ја аллате што сам још кудурати имати морао, откоди они лане доветени, 50 ф. Ја отга за све оне котекаше сатице, што их се ни сатици сви већи чинео, а што су морале бити, више од 100 ф. Ја саму китеку богу, мити сам јесекае, нешто димце, и што је сад од протеха пилен, више од 20 ф.

Још сам овдао ја ките нешто, од лане 4 велу димач; и од лане Јади пре однесити, и ја однесити 100. и неколико ф. димач; ја сам мотику беру, кад је лане из вела од мене полатио, да вам канте, ал он је заборадио. Ви све ми Мамо дали 200 ф. а ја нисам ни пуно 250 ф. досад ово тог до. Дво, највише ме сад на кобу тог. отралају.

Нешто сам од што платио, а нешто ја овај мах димач оставио, ал време потало иштатавао и кудурати, ал нешто све иштатици.

Ја неморам ја по сачибу 4 велу се доле од дрети дрнати; да ме неможа све кудати котицавати нег дрети; и да нисам код брадике, отга ди мого 4 велу и лане прети.

Мене је кадешта мого на кобу сад забаво требајима, а рачу још ветица. По со. Ју бајало ди да јар 2000 ф. на тог. годисем. Ја сам на што цудачици се ма. само да ту све потресе сам иштатици моти, и замшедици. што. И ја се још цудам; само што ће тек бајда на дрети и шреку тодичу бити. Ја посла добитко имаи, и иштату; а и морате ми платити. Ја засад је рџаво; и ја ди, да ди морате било свашто најгоре отрало, да само вама досађивати неморам.

Ја сам 4 дрети бајоти и меј дуча коју нештопретици све цвои ковце и сами, као сви обде, ја ди сад морао, а мого ди, да ваи нештогају; на моју сачибу и беру дошати, да ме ја све ил шри тог отралају; ал ниса обде моту, ниса ди, ако ди што морао, дрети мотику код вас.

Ако, мождете Мамо. а ја ваи морам, да како тог знате кадеште да мо. жете. да ја сатицеје Ци Мими, нег ште Микровици 4 бер; да плати Шихландер-у Leo на траду, 100 ф. Ја мене; дрети ~~ма~~ платило из. плативати; и да плати Гирмару Volinger-у 4 Rothaffe. 21 ф. и Габ. Händler-у Jallmeier-у 4 Kaitfneraffe 14 ф. — И неки да пошлете Мамо! што и коју др. ф. да обде што имам иштатици, да неморам и ја од дрети дејати, који су ми јудов ситими, као што од мене јете, којима сам ја тинио.

Шо је ~~одрже~~ што ме штега вама! Јох сам мого штрио сам, мого сам, ни. сам ваи смео досађивати; а сад ми је ништа, ви је нештога! да знате већи се цудати на мене. Ја се кот дретом штривати имаи, већи вама падао; ил да јес штење икако моту, ја ди све пре чинио! Ова прва годи. на нисе мотла дретице бити с оттредало, а ешто нисе ни са засацнивајем. И дретица је ишто тако, и горе још! само они морају до што прво тодича дрети вакоди свашто, а неки што вети неке бити, отгад ни штепило коко досад.

Цудачаватици ваи и Мама оставио ваи ин
D. Naimoshevich

РОМС: 25.406
Ђорђе Натошевић
СВОМЕ ОЦУ, ПИСМО

№ 27.570

Лрату Браза Јоно!

Мој драги, како себиш тега и проба
 52 г. стар, док је још од 3/15 Јануара о.т.
 воле, јермот ора, ре кизе ии ирад
 ии ии, аи од ветрини кизи гокас,
 годизе кетату инекискију, отиу
 зиза на гзу гесот крива го једре
 само поки у кретоге, прута сотеа
 аи оуре ии кага врто. 92, аи ситиша
 ии маро, отиу ии кага на ии ситиу
 преситише. Саи воле 10 гана отади
 мо на порати синуу оеиу. Ии ка
 иио саи се од бретише откети, аи.
 остар отакиш ииа иришис јати
 ииуототи, И Ситише ии маки
 ииот ииу ииеси дии, ре за се
 иишио ии кагас ии ии на бретише
 докети, ии отети ии ситише. Ии ка
 ииоти и ганае, Албиминиша.

Оу гредуца несега иије отуис неса
 ии брота ииба ии кабе, ии воге,
 иије саио ии кеи, аи Албиминиша
 иијае. Коу кизи ииа го саибаке сае
 оу отрети за кривоа, и ии кае се
 кривоа саиу гзу ии ирети гаи,
 аи уред ии кривоа отети гаје
 с каишеи тоге. Кеи кае је ии ии ме.
 сега ии ии сае иије ии кае, и
 ии јадег јет урота ии кае ии кае
 каи кае са ии ии отуваеи кае
 откетише ии кае. Ии кае је ии кае
 го сае, ии кае гаи откетише
 га сеги у бретише, отети ии кае
 коу откетише ии кае, васаи је ии
 оту, ии кае Лукегизкиш-у,
 сае је каи кае јако отукаеи, ии,
 саио ии отуваеи отот, аи Албиминиша
 ии кае ии кае је кае. Ои ии кае

РОМС: 27.570
 Ј.Ј.Змају, Нови Сад, 1882.

Зашто наш народ у Аустрији пропада.

"Десна те рука увек помагати, а лева увек подвизати."

Зашто наш народ у Аустрији пропада.

Питање ово, што је ставила Матица ризи ни се тако велико и пространо, да ће га писати ко сам свестрано испитати, особито како је на ово и vrlo мало познато, и vrlo мало на јавности изложено; а како је vrlo важно, утврђено, да једини питање живота за овај народ, што држи да се ваљало, да сваки поштом, да се што даље испита, да зато ово и овај пример у тојот очам, ко се уода, да ће се решити.

Ми пропадамо морално и материјално, и нестало нас што се морално и што се одржује.

Морално пропадамо свуда: на дому, у цркви и у општини, ни; а узрок није ни се свуд један — немарта или уграво речти неваљалство старешина, докати још ветла, него црквени и општински. Старешине су познале свој понос, напустише своју власт, недрже никаква заједна, небрину се за своје младе, немаре шта ће после ни с њовима бити, но само гледе, да оне своје уде и никакве сласти и сласти задовоље. Свак је свуд на поштину и на понос, нека ни сна, да за ово, јеро су га уселе сласти и сласти, да јаше и спалоше у цури још горе, него на пољу младе.

Тако го ни цркле и никакве скром друге многе га, леми и руди зала, које нећу појединце ни да наводи, изабрше лачи и краће и продаје и отирања одго до доле; у цркви о пароксије и проктоподства и више горе, да доле до факонства и црквених столова и тасова; у општини о клети, сива и кметова и више горе, да доле до најмање случаје, и оне која независи од нас и од наших, а како ми која зави, ни, да у којој се краси и сулмати даје; док ови примери паровом својим неувласташе и неувласташе и понос и на дому, и у породици одго до доле.

Ово даље доказивати држи да није поједино, нека се ваки обзире, да ће бити примера суно на призива под елвом, као и на очима, што још на пој душу, ал које је

РОМС: М 7.580

Зашто наш народ у Аустрији пропада

M. 5344

Српској матици
у Новом Саду.

Прилози ручном г. г. Ј. Јовановића, превог
Франкеске Кулне Хемце, да девијанне икоме, по ма,
коју матице претседа сам, и имао ово да кажем.

Дело ово Франкеско у Немској је тако хвалено,
да је да крајње време више била неваљано, и у многу
и вага едентара распростирано тако ретко домаћом Кои,
пот питао, да и у многу девијанној икоме да икоме,
Квиту прето, не по томе није потрело дело више хвали,
или ни претрживати.

Како се овог превога или управо ретко прераде,
ја сам та са оригиналом савишо, и порет предати, да
је г. Јовановић не само све најважније из оригинала верно
задржао, него и на наше откопачи свуда се државно одобрео
и дело према нашим потребама и да наше прилике дошито
тако, да нема сумње, да ће ово и нашим ћелима и дометима
у својој струкци и пратуку дати још од бете користи него фран,
како да немце.

Најбоље и језик је овај иди једни и лези језик, што је

по гласамама брати саопшта брато пица овога и неспода
нашета свадоме потнаји; да и сама имена немачка одбрана
су тако, да се ни с обе стране лезом делу овом ишита јатерич
нема.

Моје је јадне мисли, да се дело прими, и што је поравано
на свет иста, и увери сам, да ћета нам да практичан ишита
откопачи се свеи једно догледати, и даће ово од велике користи
свакој оној кути дити, где тог се с нашим ушита.

у Новом Саду 3^е Новем. 1872

Др Ј. Јовановић

Гласна се свитак с оземна.

Др. Јовановић

Ј. Јовановић

РОМС: М 5.944

Матици у Новом Саду

Schakspeare's Othello.

Mein edler Othello,

Ist nicht so meine Pflicht ist kein Verdacht,
 Denn kein Verdacht ist Leben und Erziehung,
 Und Leben und Erziehung haben mich,
 Und ich hab' mich auch gebildet. Ich hab' mich gebildet,
 Und bin ein Mensch bin. Soll sein Gott mein

Gemüth;
 Und der Othello, welcher meine Missethat
 Auf zu sehen, in die Augen der Natur zu zeigen,
 Dem meine Infamie in dem Namen, meine Infamie
 Befähigt zu zeigen.

Denn zu der Ehre ist ein Mittel fallen,
 Er muß sich selbst und seinen Namen nicht zu zeigen.

Das ein unerschütterliches Glück stets bekrönt,
 Ist nicht, das nur ein wenig Glück zu zeigen.

Wenn man dem Gesicht sein Glück nicht
 zu zeigen, so muß Othello dem Namen in Dignität stehen

Denn, der dem Dignität zu zeigen, wird ein
 Glück zu zeigen, und ein Glück zu zeigen.

Dies der Dignität zu zeigen, was ist ein Othello
 zu zeigen.

	1	II	III	IV
Микраотия	2	2	-	-
Томасина	-	2	1	-
Вототия	1	-	-	-
Аматория и другие	2	-	-	-
Кливленд и другие	-	-	2	-
Кеня	-	-	-	2

РОМС: М 9.037
 Записи

М 10.897

СТОГОДИШЊА ПРОСЛАВА

ОД РОЂЕЊА

Д-РА ЂОРЂА НАТОШЕВИЋА

30. И 31. ЈУЛА 1921.

Програм

СТОГОДИШЊЕ ПРОСЛАВЕ

од рођења пок. д-ра Ђорђа Натошевића, која ће се одржати у Новом Саду у суботу 30. јула и у недељу 31. јула 1921. год., ово је:

а) У суботу 30. јула, дочек и смештање изасланика;

у 5 сати после подне полазак на успенско гробље, где се полаже венац на покојников гроб; говори Мита Ђорђевић, управитељ Државне Женске Грађанске Школе у славу и част великом покојнику;

после тога прегледање просветних завода и хуманих установа новосадских;

у 8 сати увече састанак и упознавање у дворани Српског Учитељског Конвикта;

б) У недељу 31. јула, у 8 сати приказаће Ђорђе Мирков, учитељ, *књижевне радове и рукописе* великог покојника у Српском Учитељском Конвикту;

после св. литургије свечан парастос у саборној цркви великом покојнику;

после парастоса свечана седница Матице Српске и оба учитељска удружења у великој градској дворани, где ће говорити Др. Милан Јовановић-Батут професор универзитета београдског у име Матице Српске, а Аркадије Варађанин, управитељ у миру и председник оба горња учитељска удружења у име тих удружења;

у 1 сат после подне заједнички ручак.

РОМС: М 10.897

Стогодишња прослава
од рођења
др Ђорђа Натошевића

Не бежи од школе! 39

Возврати се као диво, ишао му ван приводева.
Од пет година тинирао је већ својих двадесет година,
тада сам био у селу Кривојевици. Уедрина
дана беше лево и криво вјетро, ите изајем
до се тако изјоше. Свако сам дан по
рошкунте: један «уи» води у школу а други
у на ледина. Свијет јој тако, кад ал сво
и два деветица.

«Потоме дог Милана!»

«Ет ми помотао својак!»

«А куд си се ите тако подигао Милана?»

«У школу дајем!»

Ето ми, ите си неки лудо, кад идеш у
школу. Тако ите је мој драгаче воичај,
иako. Већ се тако досади некресачко учени
и киница друго. Ите тако је тако «уи» доле
на ледина, па се лево изјоше. Ите тако је
живовсеки, до ите је уживање. Ите тако
Милана, кадје ите сатком на ледина да
се итрапо, а обочи се ите драго милово.

2)

(не берај од школе)

«Милан се тако тако мој драго! И кад
изјетоме од школе и кад свјетоме послове
своје, онда мојоме и итрапо, али сад
бава у школу. Кадје ите својоме сатоме
у школу, оно видим даи те сад изјети дои
сакатица!»

«Кад си ите лудо Милана си ите лудо, ја
ту доме да се итрапо!»

Тако вите се тако разговарало ите два
деветица још пре двадесет година. Зитице
те оици неколико пакесе ите у Кривојевици.
Али сад не беше више оици кривоног диве,
већ итебава већина ите доиј воичај. Кад
ал поред мене изјоше длед, дое, јадан и
иоловсачан говек, и сав друице јодича
од луце зите. Ишао он итеко ишао, па
зосицаје прег најкесачком. Итеко у селу, даи
иред миловои. Золуца на вјошча ите одред
ида изаје итеко, зодав говек, итевои драго
* «Зодар дан милоситиви господарине!»
«Ет ми зодар дао, мој драго!»
«Ителицаје се милоситиви господарине на
мене јадичка... Видице еиртомат сам, гонице
невоица и јад, а посла ми од куде. Зодар ми тако

РОМС: М 7.289

Анегдоте, басне и приче

Loguonon

№ 8856

Писмо

у одбрану и хвалу жене.

Ово је брзо написана реч, и с'векла,
 све године које, год се ова о жени и женици штеди,
 јези писма сабим неуредим и несливни.
 Неуредим се што обично пишу свако о жени си.
 Све и обиче, она о неким прародком дама и
 кафанера, о неким узрешету и божану са ком
 немером чини и велики; она док жени рече не
 рече и ужива грешети не милине некине чини,
 свад и'негодим да буде и да се разди с' жана;
 а се свина обим ^{о жене} јунама, што да док
 крајини жени и башки, негују да б' буде; чад
 како б' свад'грам свад да б'; јам кад се оту жу,
 грешаре о жени и женици које, кои на брзо
 брине идуће неки, кад да се држао, нево као св.
 кад само су брзи пример, и ло најиндирива
 чине, свад обич не радоне и штеди и да филс,
 радим што штедики ога; догај јам невоју жу
 јамел, кад радит бале и памли жене и грдне
 нево дога и штеди, и радит шт најинди бид нег
 најиндирива и штеди, кад ^{јам} кад жуи и свад, да га

РОМС: М 8.856
Писмо у одбрану и хвалу жене

М 7.441

Сунце

из природописа

1.

(једна црта из природописа)

Сунце ~~се~~ ^{се} као нека мала отворна а сунце јајна
шарика, која не престало око велике воде, многу светлости
и топлоту да њу испуштајући. ~~Јутро~~
Јутром и вечером рани се ветре, као да се пром дна
длаке; а поглед рани се море, као да се дна глат.

РОМС: М 7.441
Једна црта из природописа
„Сунце”

Присе

Ураган

Прво коло.

Лисички во најситарије присе,
догајти во ^{нај}тајни во најситарије
присе софок на браќа во раја.

Маша нем, ил смртините овде, цркну
ме Анѓео, који овде лисички се у све,
ипосети ^{нај}убаве браќа, али не с отогенит
у ррци ^{нај}марем, ^{нај}бес с палмовом, ^{нај}гракизом.

Доку га ^{нај}видат први ^{нај}онико ^{нај}свота
премена, и ^{нај}убо во ^{нај}убоја, и ^{нај}убо во по,
штана ^{нај}офа и на, и ^{нај}ове ^{нај}лажене ^{нај}туево,
где ^{нај}ово ^{нај}некада ^{нај}права, ^{нај}мој во ^{нај}уборза
сама ^{нај}прву ^{нај}науку ^{нај}мудросии ^{нај}слушаме.

Умота раја ^{нај}нема ^{нај}бине, ^{нај}рече ^{нај}анѓео,
убо ^{нај}во ^{нај}убоја ^{нај}пресачено је ^{нај}у ^{нај}бри ^{нај}ога ^{нај}не.
умриши, и ^{нај}убо ^{нај}во ^{нај}поштана ^{нај}убеи ^{нај}га,
нај ^{нај}свита ^{нај}наредита ^{нај}на ^{нај}земчи; ^{нај}него, ^{нај}ко.
негај ^{нај}за ^{нај}миот, ^{нај}на ^{нај}нем ^{нај}душо ^{нај}видети.

Ито ^{нај}рекар ^{нај}душке ^{нај}ме ^{нај}гракизом ^{нај}по
рамену и ^{нај}одре се ^{нај}у ^{нај}висине.

Ох, ^{нај}како ^{нај}више ^{нај}врате ^{нај}пред ^{нај}моје ^{нај}оци,

Какви ^{нај}таци ^{нај}сопеме ^{нај}го ^{нај}оста ^{нај}уба. ' Све ^{нај}што
скупа с ^{нај}заревима ^{нај}сожит ^{нај}родова ^{нај}со ^{нај}орлом
и ^{нај}лабом ^{нај}и ^{нај}духом ^{нај}и ^{нај}робом ^{нај}ношаку ^{нај}пре,
сид ^{нај}Преверуота. Ох ^{нај}каква ^{нај}свештоси ^{нај}и ^{нај}какви ^{нај}ла
свободети! ^{нај}Куда ^{нај}опао ^{нај}не^{нај}не, ^{нај}штано ^{нај}се ^{нај}му,
таше ^{нај}и ^{нај}дик, ^{нај}штано ^{нај}се ^{нај}ошртаме ^{нај}и ^{нај}лаб, ^{нај}и ^{нај}шоков
најмрату ^{нај}браќ ^{нај}робе, ^{нај}он ^{нај}им ^{нај}деше ^{нај}свештеник
који ^{нај}шоков ^{нај}свободете ^{нај}и ^{нај}шрине ^{нај}Преверуот
погнашаме ^{нај}и ^{нај}кором ^{нај}шета ^{нај}Земарсото
свободета ^{нај}уравашаме. Ох, ^{нај}на ^{нај}душа ^{нај}ми ^{нај}се
раситони ^{нај}у ^{нај}хармонијам ^{нај}во ^{нај}свободете!

Саг ^{нај}отем ^{нај}врате ^{нај}анѓео ^{нај}прега ^{нај}ме, ^{нај}на ^{нај}не
просу ^{нај}му ^{нај}се ^{нај}гракиза ^{нај}и ^{нај}руке, ^{нај}а ^{нај}шеду ^{нај}и
ликите ^{нај}што ^{нај}у ^{нај}ови ^{нај}неубели ^{нај}лисички ^{нај}во
најситарије ^{нај}присе.

Скупи ^{нај}их, ^{нај}рече ^{нај}анѓео, ^{нај}скупи ^{нај}на ^{нај}гити
и ^{нај}штату ^{нај}браќи ^{нај}својој.

Ито ^{нај}рекар ^{нај}бине ^{нај}идеде.

Ја ^{нај}ево ^{нај}сикит ^{нај}по ^{нај}налоту ^{нај}анѓеошом.

С ^{нај}тожит ^{нај}уса ^{нај}на ^{нај}шете ^{нај}говор ^{нај}о ^{нај}најситаријит
временита. ^{нај}Моје ^{нај}дешетне ^{нај}присе ^{нај}неба
душу ^{нај}убом ^{нај}ога ^{нај}свеште ^{нај}рајиде ^{нај}гра,
нај

РОМС: М 7.436
„Парамитије“, поучна бајка

М. 7. 429

Издај на дусера
на Самскама.

Невоштата је човек што дес душе. — *на мисли*

Воштатам еште десе човек, самим толим рође. —
 јем *на мисли*

Шта и мата што боју реку невоштатају, седа
 у вајра невоштатају. —

Имету мата ројена, чамла и шатот ан млат
 и невоштатам десега, што је оно дде ој шот.
 што ни издајет да матамла, а што ' дага на га.
 Шта ни помаже еште оно? само је шереу у тлау.
 Невоштатам десе само је шереу матамла. —

Ча ^{теу} као да дје човек што шатају а што дошо, то да ни
 је шереу бег да браа саала. —

Да еште дага дјега чамла је вајра, ни је шереу
 матамла, ни се шатамла да ни је во шереу мата
 и шатамла и шатамла. —

Шта је кинта кинта дје. — *на мисли*

Како је кинта кинта мата и мата човека, кин
 кинта кинта о шатамла шатамла и матамла, дошо.
 што и матамла шатамла; кин ој ош матамла шатамла
 и шатамла матамла шатамла, што је само шата,
 како те шата и шата шатамла. —

Мало од мата шатамла шатамла шатамла;
 како по кинта шатамла, шатамла шатамла; како и
 шатамла шатамла, шатамла и шатамла. — *на мисли*

Матамла и шатамла шатамла и шатамла, невоштатам
 и шатамла, како је шатамла шатамла да шатамла
 човека; а да се шатамла шатамла и шатамла шатамла, шатамла.
 ко што шатамла шатамла. — *на мисли*

Некати дјега што шатамла шатамла; ни дати кинта
 шатамла, шатамла шатамла; ни мата шатамла шатамла
 шатамла шатамла и шатамла. —

Шатамла и шатамла и шатамла шатамла, што је шатамла
 шатамла; шатамла шатамла по што шатамла, шатамла шатамла.
 како и шатамла шатамла. — *на мисли*

Издај на дусера

М. 7. 429

Издај на дусера
на Самскама.

Врхушата од саала некако матамла; ош.
 што ој шатамла шатамла, што је шатамла шатамла. —

Шатамла је шатамла и шатамла шатамла; шатамла се да шатамла —
 шатамла на шатамла шатамла. —

Шатамла се ' шатамла шатамла; шатамла је шатамла шатамла —
 шатамла шатамла, а шатамла је шатамла, шатамла шатамла. —

Шатамла се ' шатамла шатамла, шатамла се ' шатамла шатамла —
 шатамла. како, што шатамла шатамла, шатамла се
 ' шатамла шатамла и шатамла се шатамла; а на шатамла.
 што шатамла шатамла. —

Шатамла човек што ој шатамла што ој шатамла шатамла има
 шатамла шатамла, а шатамла шатамла шатамла да шатамла
 дјега. што шатамла шатамла, а шатамла шатамла шатамла као
 шатамла шатамла. Шатамла шатамла шатамла шатамла шатамла.
 ни шатамла шатамла. Шатамла шатамла шатамла шатамла шатамла
 шатамла, ' шатамла шатамла шатамла шатамла, а шатамла шатамла
 шатамла и шатамла и шатамла шатамла шатамла. Шатамла, а шатамла
 на шатамла шатамла, шатамла на шатамла шатамла. Шатамла шатамла.
 шатамла шатамла шатамла шатамла шатамла, шатамла и
 шатамла шатамла шатамла шатамла шатамла. —

Шатамла од шатамла шатамла шатамла, шатамла шатамла, шатамла
 шатамла и шатамла шатамла. —

Шатамла се шатамла шатамла шатамла. Шатамла да шатамла шатамла
 шатамла. Шатамла шатамла шатамла шатамла шатамла шатамла,
 а шатамла шатамла шатамла, шатамла да шатамла шатамла. —

Шатамла је шатамла шатамла. Шатамла је човек шатамла
 и шатамла, шатамла је шатамла и шатамла, шатамла
 је шатамла, шатамла је шатамла и шатамла, шатамла
 је шатамла и шатамла. —

Шатамла човек што шатамла и шатамла шатамла шатамла шатамла
 шатамла, што је шатамла шатамла, шатамла шатамла шатамла,
 што шатамла шатамла. —

Шатамла човек што шатамла и шатамла, шатамла шатамла шатамла
 и шатамла, што је шатамла шатамла и шатамла шатамла и шатамла. —

Шатамла се да шатамла шатамла, а шатамла шатамла, што је шатамла.
 шатамла шатамла шатамла, што шатамла шатамла, шатамла
 је шатамла шатамла. —

РОМС: М 7.429
Афоризми, мисли

М8759
Бабин Лексикон

ПРОФЕСОР
АЛЕКСАНДАР БАБИЊ

М8759

Народно благо

М. Бабин

РОМС: М 8.759
Народно благо

1404

(Београдска Митрополија)
 Јовану Ђорђевићу
 у Београду
 Писмо од Јована Ђорђевића
 и др. 15. маја 1858. г.

Кад кад год се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили. Јако се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили. Јако се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили.

ROMS

Доклад (копија) од 1858. г.

када се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили. Јако се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили. Јако се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили.

... да се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили. Јако се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили. Јако се јако муњава, онда се јављају многа зла, која се неће никада видети, да се не би се од свих страна одијелили.

ROMS: 2.404
 Јовану Ђорђевићу,
 Темишвар, 1858.

2408
ROMC: 2.408

Љубезни Исидоре Мило!

Написао преписане дакле, за које вам говорих, кад обде
десете, послах дакле по првајој прилици том матору Јоци
Јовану, да вам их преда. Имајте љубав прихвати их, и иша
јом од државне прописане форме које не од знајем не дошљаје, ду
дике дога и државне, да пошљете Матици, али само пог
редним условом, а то је: дурети, да вам је за поклан деци пре
мучака на најмања српска Митрија, то сам, кад је обде т.
Вика Вукчевић дија, нека, који Митрију на препоруцији пре
доје уписао, да капање и у име те расписане награде пошље,
ако је дакле пошље, онда дакле напрег, ако је према мучака,
ако не пошље, онда нека оду дакле на претлед.

Из здрављајћу јесам
у Будиму 15^е Јула 1866

Ваш искрен
Матицевић

ROMC: 2.408

Антонију Хаџићу, Будим,
1866.

2.409

Будимски Говораче Моно!

Ево шасти рукопис; штадио сам она месца за које кри-
стика гласе, колико сам мого, више ни сам смео, јер би остала
штавар без душе. За овако много и за ову расправу могла би
малоца више платити.

Знам да ћете ви водити коректуру, да молим да њом
примљом неграбите, ако би се која грешка потребна у језику
или интелектуалној наша.

Ако је могуће, да ми овај рукопис враћате, ја молим.

Ако је могуће молим, да кажете Карољу, да ми одма
пише: да ми се мишићаста, 1200 комада, да употребим
сај од летописа и да се овакв саопш, пак ту ^{ли} одисаши,
ош ли на његову цену присташи.

Штотравајући све јесам

Ваш искрен
Напоменити

у Будиму 24^т Јан. 1866

РОМС: 2.409

Антонију Хаџићу, Будим,
1866.

2467

№ 18 (300)
Гр. Скопје (3.0.)

№ 2467

Почитувани,
Александру Сандићу,
професору и главу Копревског одреда,
на „Матице српске“
у Новоме Саду.

Гр. Сисван Табиовиќ трогнуо је на ново
свој Копревски рад „Малта Сирџанка“ с тимим
додашцима, да је у везу критичког намета и погрешке
према Францусци и оцима г. Јов. Банковитиќа.

Познати то дело своје за награду „Матице“
које је:

1, да ће неке стихове као примери накнад
но додати, јер је рад, да не мисли биве исправе
но новијег времена.

2, да је прегаз и исправан ред написан, али
да ће не мисли савими уредно написати, кад до
мо уђе у штампу.

Осим тога одео је, ако буде каквих ма,
вих погрешака, да ће их савесно поправити према
примерцима, који су на то дело при ужити судија.

Уредно ради кам је јавити, да је савесно
то дело послано на преглед г. Јовану Банковитиќу
и да ће Вам се исто доставити, ризи од свега
братско буде, да би сте могли своје мишљење о
њему обавно познати.

Из седишта Копревског одреда „Матице српске“ у Ново
ме Саду 26. августа, 18. септ. 1885

Председник „Матице српске“:

Г. Матићевитиќ

РОМС: 2.467

Писмо Александру Сандићу

23.115

Љ. Ђорђе Поповићу уреднику „Напредка“.

Јосифине!

Путник 15 тог дана радио сам савесно на штоме да се потражи ситна наша школа и нарочито наше деце. На расноштво и владајућа мора потпуно дати и вама, јер све за све то време ви била потпуно једна, који све ако и не тог својим амелом, потпуноки лиси писали, на све, не и тог радног у паролу правили. Не може дакле бити да ви ми оне потпуноки познана јавна раде остои и како не како о штоме, мила сам мило. То у чему, где ви ми, више, више вама, да сам знао што тог дана мило, год се није вама вага мала темпајуа по одраслу да тамошњим најбољим препорукама, год се није вама сад велика темпајуа са све обрине дивидује отуђена, отворена и кошта је толико дало најбоље уредника, год се није и обрине школе, како по свима крајина управљивају, тако и тог у Влади и отуђена сујата свама уредника и отуђена. На најбоље ни у штоме мила против најбоље школе и уредника, гласама свештеника, парога и нешто деце, као што све сад су нешто негде надуцали у свом писму јавно проповидају не за најбољег свих људи. — Ви све за све ово време правили и најбољег радног у паролу, на нешто бити, да ми отпе 15 тог. Не премаже раде потпуноки и отуђена на како о тог и отуђена да не отуђена школе и уредника кошта, ни отуђена ако и обрине, а вама год се отуђена гласе у нашим све једно писмошца, да отуђена вама је мила нешто бити отуђена гласе, као што све потпуноки шкоде у личностима вама, седница, гласе, гласе а год доде по свима најбољим гласе за школу и уредника, уредника и свештеника, парога и нешто деце, у школско писму. На има ли тог мила противно школе и уредника, уредника и свештеника, гласе, парога и деце. — Вама као право од јавних раде у паролу мора и отуђена дати, да сам за све ово време још више потпуноки за школе и за школу деце, и по, потпуноки и отуђена. Штамама пред свима уредника и уредника по потпуноки свештеника / у Кинизи, Свештеници, Влади, Школарима, Народној, Народној, Народној, Народној, Народној /, потпуноки на отуђена по свима

вероватно, а селма, а најбољег (где тог наша школа има, и где сам наша школа свих мило, и тог свих и пред свима уредника и најбољег мила свих обрине, даме потпуноки тог свих свих и тог свих наших отуђена. Влада и св. партија, где су се обрине и партија нешто о што најбоље и најбоље уверили. На потпуноки ни отуђена најбољег најбољег партија мила само једнога, да вама је по милај саветима и свима партија мило, да је само једна реде реде, једна предот уредника против свих мило и нешто деце и отуђена, ни отуђена ни. Неде школа и уредника. На сам тог још вама да отуђена деце за парол, како је тог год дати мило дати шкоде, већ најбољег, а сам и обрине, и сам школа свих мило по свима крајина мила свих, је сам ни да најбоље и најбоље школе и уредника, парога и деце, а ви отуђена и сама свештеника, да не у штоме није била најбоље најбоље мило, ни отуђена свих мило, отуђена једно мило, да сам отуђена отуђена најбоље и отуђена је мило, не за школу гласе, јер сам даде обрине најбоље мило, на за школу гласе, славе и по, свих мило, јер како сам за тог парол, које год се мило, како се да отуђена отуђена, ни отуђена, мило отуђена и отуђена отуђена притиса се само за школу отуђена парол даде до, јавније и свештеника свих. Једна ни отуђена, са којим најбољег јавно у свом писму на, мило ме. — Али, да не мило мило мило о штоме, мила сам радно, мило и отуђена, већ, да ја отуђена деце отуђена отуђена школе и уредника, уредника и свештеника, парога и деце, као што не отуђена ви једна отуђена, на како не отуђена на мене отуђена, год отуђена, на како не отуђена на мене отуђена, год отуђена отуђена, мило сад, као отуђена деце отуђена, отуђена отуђена, отуђена отуђена, како је отуђена школе мило мило мило и отуђена. — Штамама вама је даде, да сам радно школе и уредника отуђена и отуђена радно отуђена мило, и да ви отуђена, да је отуђена на отуђена отуђена, кошта је отуђена отуђена, и којима сам као отуђена најбоље на, отуђена отуђена отуђена отуђена. — На отуђена вама је даде отуђена, да ја мило

РОМС: 23.115
Писмо Ђорђе Поповићу,
уреднику „Напредка“

Britanik 1.

имена за Ботанику.

M 7.430

Abies. *seca*. *там*
- *vulgari*. *обична*. *граба* i.
- *alba*. *бела* i.
- *nigra*. *црна* i.
- *picea*. *смрека*.

Acanthus *грант*.
- *mili*. *метрета* *шума*.

Acer. *jabr*.
- *campestre* *кест*.
- *monspessulan*. *махаон*.
- *platanoides*. *маер*.
- *pseudo-platan*. *граба jabr*.
- *tataricum*. *кестра*.

Achillea. *санџак*. *колекција*. *хунџа*.
- *millefol*. *граба* s. *столна* *савина*. *арџуна* *граба*

Artemisia. *свона*. *букоморка*. *смагева*. *виги* *корен*. *свонина*. *уровина*.
- *anthora*. *дрџа*.
- *camas*. *шча*. *граба*.
- *lucida*. *нашпа*.
- *parviflora*. *шча*.

Artemisia calamus. *штуром*.

Artemisia spicata. *какара*. *саморасница*. *самораст*.

Aster. *кучи*.

Aster. *capit*. *венер*. *посни* *вас*. *вирова* *коца*

Aster *torquatus*
- *retali*. *раки*. *проделиа*. *рџи*.
- *aestivalis*. *кестра*.
- *autumnalis*. *кестра*. *позни*. *позни*.
- *flamea*. *кестра*.

Aster. *hypogast*. *кестра* *кестра*.

Aster. *cyath*. *кестра* *кестра*. *кестра*. *кестра*. *кестра*. *кестра*.

РОМС: М 7.430

Ботаника

Бројева О умирању деце.

Многеште ил несијајаше народа забиси од
шита, колико се у чему раба и пре. Бројева ове за
тегата и корисно је и занимљиво. На кад је тако
ево ил, и то само о умирању деце.

По хваћанит бројевима нашао се, да деце не
пре у свију народа једнако, него према броју рабаја
негде врло много, а негде врло мало. На ил то не
остаје ил код којег народа на истој мери, него се
мења, и иде или све на доле, ил. пре према рабаји,
на све мање, или иде све на горе, пре све више. Нај,
поне видело се, да једно и друго иде у сред са морал-
ним и материјалним напредовањем ил нагањем
народа. На ако и несу различити ил ил дужи још
вршени, овде се већ по досадашњим бројевима види,
да ил, што у неких народа много више деце ома,
је на шитову него у других највише забиси од
уздесот владара мајере за време шурдине, ил,
ше пошто при порођају и од узресе неге дрешити
ошито шитовитом и чистотом ваздуха и храном,
на виду од материјалног и моралног благоста,
на родителско.

Најпре да видимо, кад пре деце највише, а
кад најмање, на раде ћемо попрамити ил,
раде поме.

По шитованит величина попре највише
деце у првој години живота. По најавитијим бројевима
нада на свако село сепаратно, деце до прве године у
Ваварској 36, у Аустрији 27, у Сардинији и Пруској
26, у Данској и Шведској 22, у Норвешкој и Дан-
ској 19, у Бенији и Француској 18 и 17, у шведској
округу Швајцарске 12. По поме дане у овим првим
парцијалним према. По другом неким различу попре од 1000
деце до краја прве године у Француској и Бенији
177 до 187, у Швајцарској 239, у Сардинији 267,
у Аустрији 277 до 320.

Колико је опасна епри деце прве године жи-
вота, још опаснија је првот месеца од године. Од
свако 10,000 деце што се роди, умре првот месеца
у Бенији 61, у Француској 73, у Сардинији 136,
у Аустрији 145, а то је више, него што у истом
вештама попре за целу другу и прву годину,
више него што попре од 7 до 24 или од 24 до
40 година. Следјућих месеца не умре више ил
дужи пошто: у другом месецу умре од то 10,000
иш 22 до 33, дане једва 1/3 од првот месеца; у
трећем месецу 15 до 25; у четвртот 13 до 24;
у петом 10 до 22 и тако све мање, а око краја
године поме овде више према, тако у деветом
месецу умре иш 20 до 50; у десетом ил једану,
иш мање на 7 до 17, а у дванаестот иш иш
на 10 до 30.

Кад што је у првој години најопаснији прв

Други је потавити умрел за умирање деце
у првој години, где је осам иш иш врло важна
вештаца и чистота ваздуха. По вароши пре с шита
иш је у шитовима мање одјеј обот, и према ил,
де или више, него по селима, мање на деце, и ил,
иш мање према, да по обичном различу умре у
вароши свако 24^{те} а у селима иш 37^{те}. Од
10,000 иш се роди према и 10,000 иш деце ома

	у вароши	у селу
на крају 1 ^е месеца	8840 ил. 9129 ил.	8926 ил. 9209 ил.
" " 2 ^е "	8550 " 8916 "	8664 " 8988 "
" " 3 ^е "	8361 " 8760 "	8470 " 8829 "
" " 4 ^е "	8195 " 8641 "	8314 " 8694 "
" " 5 ^е "	8069 " 8540 "	8187 " 8587 "
" " 6 ^е "	7961 " 8437 "	8078 " 8490 "
" " 1 ^е године	7426 " 7932 "	7575 " 8001 "
" " 2 ^е "	6626 " 7179 "	6920 " 7603 "
" " 3 ^е "	6194 " 6761 "	6537 " 7226 "
" " 4 ^е "	5911 " 6477 "	6326 " 6931 "
" " 5 ^е "	5728 " 6295 "	6169 " 6691 "
" " 6 ^е "	5621 " 6276 "	6038 " 6528 "
" " 7 ^е "	5547 " 6095 "	5939 " 6299 "

У варошима се већ првих рога по 5. Ви
иш и у селима једва 3 на 100. У првој години
мање се раба прве деце, ванга ил, што су према
ре јаре. На ил тој број, што се раба прво, јак се
смањаво, од како је вештајих дајуца, и од како
се раширилоу обота мање и ваздуха поме, на
иш или да се ваздух покреће и како покреће.

РОМС: М 8.855
„О умирању деце“,
прибелешке

РОМС: М 12.968
Пријем у Друштво
српске словесности,
1862.